

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

11. června 2015(*)

„řízení o předběžné otázce – Da? z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – články 9, 73, čl. 78 první pododstavec písm. a) a čl. 79 první pododstavec písm. c) – Základ dan? – Zahrnutí částky komunálních poplatků za využívání prostoru pod zemským povrchem uhrazených společností, jež má koncesi na distribuční síť zemního plynu, do základu DPH, jež souvisí s plněním poskytnutým touto společností společnosti dodávající zemní plyn“

Ve věci C-256/14,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) ze dne 19. listopadu 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 28. května 2014, v řízení

Lisboagás GDL – Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA

proti

Autoridade Tributária e Aduaneira,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení A. Ó Caoimh, předseda senátu, E. Jarašinas (zpravodaj) a C. G. Fernlund, soudci,
generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Lisboagás GDL – Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA N. Penou a L. Sclarim, advogados,
- za českou vládu M. Germani a K. Karavasili, jako zmocněnkyni,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem a R. Campos Lairesem, jakož i A. Cunha, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi P. Guerra e Andradem a L. Lozano Palacios, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout v?c bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnice Rady 2006/112/ES ze

dne 28. listopadu 2006 o společném systému daní z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Lisboagás GDL – Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA (dále jen „Lisboagás“) a Autoridade Tributária e Aduaneira (finanční a celní úřad), jehož předmětem jsou přiznání k dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) v rámci režimu přenesení daňové povinnosti za měsíce květen, červen a červenec 2012.

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 9 odst. 1 směrnice o DPH stanoví:

„Osobou povinnou k dani se rozumí jakákoliv osoba, která na jakémkoli místě vykonává samostatnou ekonomickou činnost, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti.

„Ekonomickou činností se rozumí veškerá činnost výrobce, obchodníka a osob poskytujících služby, včetně zemědělské výroby a výkonu svobodných a jiných obdobných povolání. Za ekonomickou činnost se považuje zejména využívání hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z ní.“

4 Článek 13 odst. 1 první pododstavec této směrnice stanoví:

„Státy, kraje, [okresy], obce a jiné veřejnoprávní subjekty se nepovažují za osoby povinné k dani v souvislosti s činnostmi nebo plněními, při nichž vystupují jako orgány veřejné správy, a to [an]i tehdy, vybírají-li v souvislosti s těmito činnostmi nebo plněními dávky, poplatky, příspěvky či platby.“

5 Článek 73 směrnice o DPH stanoví:

„Při dodání zboží nebo poskytnutí služby jiných, než jsou plnění uvedená v člancích 74 až 77, zahrnuje základ daně vše, co tvoří protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat od pořizovatele, příjemce nebo třetí osoby za takové dodání zboží nebo poskytnutí služby, včetně dotací přímo vázaných k ceně těchto plnění.“

6 Podle čl. 78 prvního pododstavce písm. a) této směrnice platí, že základ daně zahrnuje daně, cla, dávky a poplatky, s výjimkou samotné DPH.

7 Naopak podle čl. 79 prvního pododstavce písm. c) uvedené směrnice základ daně nezahrnuje částky, které osoba povinná k dani obdržela od pořizovatele nebo od příjemce na úhradu výdajů zaplacených jejich jménem a na jejich účet, o kterých účtuje jako o průběžných položkách.

Portugalské právo

8 Článek 2 zákona o dani z přidané hodnoty (Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado, dále jen „CIVA“) stanoví:

„1 – Poplatníky daně jsou:

a) fyzické nebo právnické osoby, které samostatně a jako svoji obvyklou činnost vykonávají výrobní či obchodní činnost nebo činnost poskytování služeb, včetně zemědělské činnosti,

zemědělské výroby a výkonu svobodných povolání, jakož i fyzické nebo právnické osoby, které rovněž samostatně uskutečňují jediné zdanitelné plnění, doplňuje-li toto plnění výkon uvedených činností, a to bez ohledu na místo, na kterém se provádí, nebo splňuje-li toto plnění, odhlédne-li se od jeho akcesorického poměru, podmínky skutečného dopadu na daň z příjmu fyzických osob [...] a daň z příjmu právnických osob [...]

[...]

2 – Stát a jiné právnické osoby veřejného práva nejsou však v souvislosti s plněními při výkonu svých pravomocí veřejné moci poplatníky daně, a to ani tehdy, vybírají-li při této příležitosti poplatky nebo jakékoliv jiné protiplnění, pokud jejich osvobození od daně nevede k narušení hospodářské soutěže.

[...]“

9 Článek 16 CIVA stanoví:

„1 – Aniž jsou dotčena ustanovení odstavců 2 a 10, odpovídá základ daně v případě zdanitelného dodání zboží a poskytnutí služby hodnotě protiplnění, které bylo získáno nebo má být získáno od pořizovatele, příjemce nebo třetí osoby.

[...]

5 – Základ daně v případě zdanitelného dodání zboží a poskytnutí služby zahrnuje následující položky:

a) daně, cla, dávky a poplatky, s výjimkou samotné daně z přidané hodnoty;

[...]

6 – Základ daně uvedený v předchozím odstavci nezahrnuje tyto položky:

[...]

c) částky získané jménem a na účet pořizovatele zboží nebo příjemce služeb, které byly daňovým poplatníkem náležitě účtovány na účty třetích osob;

[...]“

10 Článek 3 zákona č. 53-E/2006 o schválení obecného režimu poplatků územní správních celků (Lei no 53-E/2006, Aprova o regime geral das taxas das autarquias locais), ze dne 29. prosince 2006 (*Diário da República*, 1. série, č. 249, ze dne 29. prosince 2006), stanoví:

„Poplatky územní správních celků jsou dávkami, které souvisí s poskytnutím konkrétní místní veřejné služby, se soukromých využitím veřejného a neveřejného majetku územní správních celků nebo s odstraněním právní překážky bránící chování jednotlivců, pokud tato spadají do zákonné působnosti územní správních celků.“

11 Článek 6 odst. 1 písm. c) tohoto zákona umožňuje obcím takový poplatek uplatnit „v případě používání nebo využívání komunálního veřejného nebo neveřejného majetku“.

Skutkové okolnosti sporu v původním řízení a předběžné otázky

12 Lisboagás je společností, jíž byla udělena výhradní koncese na poskytování veřejné služby spočívající v provozování distribuční sítě zemního plynu v obcích regionu Jižní Lisabon

(Portugalsko), která zajišťuje p?edevším rozvoj, provoz a údržbu této sít?. Vzhledem k tomu, že síť sestává zejména z potrubí instalovaného pod zemským povrchem, jež je součástí veřejného majetku obcí nacházejících se v oblasti pokryté koncesí, je společnost Lisboaagás povinná platit poplatky za využívání prostoru pod zemským povrchem (dále jen „PVPZP“) vym?ené t?mito obcemi.

13 V souladu s koncesní smlouvou společnost Lisboaagás po zaplacení PVPZP obcím p?enese ?ástek t?chto poplatk? na společnost zajišťující dodávku zemního plynu (obchodníka se zemním plynem) v oblasti pokryté koncesí tím, že jí ú?tuje používání infrastruktury sít? za ú?elem dodání zemního plynu spot?ebitel?m. Tato společnost pak p?enese ?ástek PVPZP na spot?ebitele ve faktu?e za dodávku zemního plynu.

14 Podle pokyn? da?ové správy vyú?tovala společnost Lisboaagás z ?ástek PVPZP, které byly následn? v pr?b?hu m?síc? kv?ten, ?erven a ?ervenec 2012 p?eneseny na spot?ebitele, DPH v základní sazb? ve výši 23 %. Zaznamenala ?ástky odpovídající této DPH do svých p?íslušných pravidelných da?ových p?iznání a v?as da? odvedla.

15 Po zamítnutí stížností, kterými se domáhala vrácení DPH, podala společnost Lisboaagás dne 29. dubna 2013 žalobu k Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD).

16 Na podporu této žaloby společnost Lisboaagás p?edevším tvrdí, že p?enesení PVPZP nep?edstavuje „ekonomickou ?innost“ ve smyslu ?l. 9 odst. 1 sm?rnice o DPH, jelikož neexistuje p?ímé nebo nep?ímé protipln?ní, takže se nejedná o úplatné pln?ní, a nevytváří p?ídanou hodnotu.

17 Podle společnosti Lisboaagás se mimoto ?l. 78 první pododstavec písm. a) sm?rnice o DPH, který je proveden ?l. 16 odst. 5 písm. a) CIVA, na PVPZP nepoužije, nebo? tyto poplatky nemají p?ímou souvislost s jejími zdanitelnými pln?ními, nejsou spojeny s výkonem ?innosti, která je p?edm?tem koncesní smlouvy, a p?edevším jejich výb?r nep?edstavuje skute?né protipln?ní za zdanitelné pln?ní, které poskytuje subjektu dodávajícímu zemní plyn.

18 Dodává, že vzhledem k tomu, že PVPZP jsou vylou?eny z rámce p?sobnosti DPH p?i jejich výb?ru obcemi ve smyslu ?látku 2 CIVA, nem?lo by jejich pouhé p?enesení bez jakéhokoliv navýšení vést k jejich zahrnutí do základu DPH. Zásada neutrality DPH totiž vyžaduje, aby se zacházení s konkrétním výdajem v oblasti DPH zachovalo, pokud se celá ?ástka toho výdaje p?eú?tovává t?etí osob?.

19 Autoridade Tributária e Aduaneira tvrdí, že vrácení ?ástky DPH, kterou společnost Lisboaagás vyú?tovala a vybrala od svého klienta, této společnosti, by vedlo k bezd?vodnému obohacení, které vnitrostátní právo a unijní právo zakazují.

20 Dále uvádí, že užívání nebo používání veřejného majetku je jednáním obnášejícím spot?ebu, které se pro ú?ely DPH rovná poskytnutí služeb, a že nelze tvrdit, že úhrada PVPZP nemá p?ímou souvislost se zdanitelnými pln?ními uskute?nými společností Lisboaagás, nebo? se distribuce zemního plynu provádí pod zemským povrchem konkrétní oblasti nebo obce.

21 Má za to, že i když výb?r PVPZP nepodléhá DPH, jelikož obce ud?lují koncesi na veřejný majetek v rámci výkonu svých pravomocí veřejné moci, je p?enesení poplatku provedené právnickou osobou soukromého práva samo o sob? součástí složeného poskytnutí služeb, jehož výsledkem je dodání zemního plynu spot?ebitel?m.

22 P?edkládající soud uvádí, že žalobkyn? v p?vodním sporu žádá o podání žádosti o

rozhodnutí o předběžné otázce a že proti rozhodnutí, které přijme ve sporu v povodním řízení, nelze podat opravný prostředek.

23 Za těchto podmínek se Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Brání unijní právo útování DPH v případě, kdy soukromá společnost poskytující distribuční infrastrukturu pro zemní plyn přenese bez jakéhokoli navýšení na společnost odebírající její služby částky odpovídající poplatkům za využívání prostoru pod zemským povrchem, které se odvádí obcím, na jejichž území se nachází potrubí tvořící tuto infrastrukturu?

2) Brání unijní právo v situaci, kdy územní správní celky v rámci výkonu svých veřejných pravomocí vybírají poplatky za využívání prostoru pod zemským povrchem, aniž útují DPH, útování DPH v případě, kdy soukromá společnost poskytující distribuční infrastrukturu pro zemní plyn přenese částky odpovídající tímto poplatkům, které uhradila, na společnost odebírající její služby?“

K předběžným otázkám

24 Vzhledem k tomu, že Komise k přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce uvedla, že předkládající soud neupřesnil ustanovení unijního práva, jejichž výklad žádá, ani důvody, na základě kterých má pochybnosti o výkladu tohoto práva, je třeba připomenout, že čl. 94 písm. c) jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že předkládací rozhodnutí musí obsahovat uvedení důvodů, na základě kterých má předkládající soud pochybnosti o výkladu nebo platnosti určitých ustanovení unijního práva, jakož i vztah, který spatřuje mezi tímto ustanovením a vnitrostátními právními předpisy použitelnými ve sporu v povodním řízení.

25 Protože se však na otázky týkající se unijního práva vztahuje domněnka relevance, odmítnutí žádosti podané vnitrostátním soudem je ze strany Soudního dvora možné pouze tehdy, pokud je zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v povodním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (zejména viz rozsudky Cipolla a další, C-94/04 a C-202/04, EU:C:2006:758, bod 25, jakož i Chartered Institute of Patent Attorneys, C-307/10, EU:C:2012:361, bod 32).

26 V projednávaném případě navzdory chybějícím upřesněním v předkládacím rozhodnutí ohledně ustanovení unijního práva, jejichž výklad se žádá, a důvodů, na základě kterých má předkládající soud pochybnosti o výkladu tohoto práva, z popisu sporu v povodním řízení uvedeného v tomto rozhodnutí, jakož i z položených otázek vyplývá, že se tyto otázky týkají výkladu směrnice o DPH a že ustanovení, která jsou s přihlédnutím především k argumentům vzneseným společností Lisboagás pro jejich zodpovězení relevantní, jsou ustanovení čl. 9 odst. 1, čl. 73, čl. 78 první pododstavec písm. a) a čl. 79 první pododstavec písm. c) této směrnice. Z uvedeného rozhodnutí navíc vyplývá, že odpověď na tyto otázky výkladu unijního práva je nezbytná pro rozhodnutí uvedeného sporu.

27 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je tudíž přípustná.

28 Pokud jde o věc samu, spočívá podstata těchto dvou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, v tom, zda musí být čl. 9 odst. 1, čl. 73, čl. 78 první pododstavec písm. a) a čl. 79 první pododstavec písm. c) směrnice o DPH vykládány v tom smyslu, že částka poplatků, o jaké se jedná ve věci v povodním řízení, kterou z důvodu užívání veřejného majetku obcí platí společnost, jež je držitelkou koncese na distribuční síť zemního plynu tímto obcím a

kteřou tato spoleřnost řnřslednř přeneře na jinou spoleřnost, kteřá zajiřřuje dodřvku zemnřho plynu, a tato spoleřnost pak na koneřnř spotřebitele, mř břt zahrnuta do zřkladu DPH, jeř se uplatnř na plnřnř poskytnutř prvnr z třchto spoleřností spoleřnosti druhř.

29 Podle řl. 78 prvnrho pododstavce přsm. a) smřrnice o DPH platř, ře zřklad DPH zahrnuje s vřjmkou samotnř DPH i poplatky. Soudnř dvřr jř upřesnil, ře k tomu, aby poplatky mohly břt zahrnuty do zřkladu DPH, i kdyř nepředstavujř přidanou hodnotu ani hospodřřskř protiplnřnř za dodřnř zbořř nebo poskytnutř sluřeb, musř se přřmo vztahovat k tomuto dodřnř zbořř nebo poskytnutř sluřby, a ře otřzka, zda se skuteřnost vedoucř ke vzniku povinnosti k uvedenřmu poplatku shoduje se skuteřnostř vedoucř ke vzniku povinnosti k DPH, je rozhodujřcř okolnostř pro prokřzřnř existence takovřho přřmřho vztahu (v tomto smyslu viz rozsudky De Danske Bilimportřrer, Cř98/05, EU:C:2006:363, bod 17; Komise v. Polsko, Cř228/09, EU:C:2010:295, bod 30; Komise v. Rakousko, Cř433/09, EU:C:2010:817, bod 34, jakoř i TVI, Cř618/11, Cř637/11 a Cř659/11, EU:C:2013:789, body 37 a 39).

30 V projednřvanř vřci z předklřdacřho rozhodnutř vyplřvř, ře PVPZP hradř spoleřnost Lisboagřs obcřm před plnřnřm podlřhajřcřm DPH, kteřř tato spoleřnost poskytuje spoleřnosti zajiřřujřcř dodřvku zemnřho plynu spotřebitelřm, a nezávisle na tomto plnřnř jako protiplnřnř za uřřvřnř obecnřch pozemkř z dřvodu, ře se pod nřm nachřzř infrastruktura sřtř zemnřho plynu, kteřou spoleřnost Lisboagřs provozuje. Tato spoleřnost dřle přenřřř řřstku třchto PVPZP na spoleřnost zajiřřujřcř dodřvku zemnřho plynu třm, ře třto spoleřnosti řřtuje pouřřvřnř třto infrastruktury za řřelem dodřnř zemnřho plynu spotřebitelřm.

31 Z toho vyplřvř, ře PVPZP nepředstavujř přidanou hodnotu ani hospodřřskř protiplnřnř za poskytnutř plnřnř, kteřř by podlřhalo DPH, mezi spoleřnostř s koncesř na distribuřnř sřtř zemnřho plynu a spoleřnostř zajiřřujřcř dodřvku zemnřho plynu, a ře se skuteřnost vedoucř ke vzniku povinnosti k třmto PVPZP neshoduje se skuteřnostř vedoucř ke vzniku povinnosti k DPH, takře tyto poplatky nemajř s třmto plnřnřm přřmř vztah.

32 PVPZP proto nepatřř mezi poplatky, kteřř je třeba podle řl. 78 prvnrho pododstavce přsm. a) smřrnice o DPH zahrnout do zřkladu DPH.

33 Navřc vřhledem k tomu, ře spoleřnost Lisboagřs přenřřř řřstku PVPZP na spoleřnost zajiřřujřcř dodřvku zemnřho plynu třm, ře jř řřtuje pouřřvřnř zmřnřnř infrastruktury za řřelem dodřnř zemnřho plynu spotřebitelřm, nepřenřřř tyto PVPZP jako takovř, ale cenu za uřřvřnř obecnřch pozemkř. Tato cena je souřřstř celkovřch vřdajř, kteřř nese spoleřnost Lisboagřs a kteřř jsou zahrnuty do ceny jejřho plnřnř, kteřou platř spoleřnost zajiřřujřcř dodřvku zemnřho plynu. Skuteřnost, ře podle koncesnř smlouvy je řřstka PVPZP na faktuře vystavenř spoleřnostř Lisboagřs a poslřze na fakturřch zaslanřm spotřebitelřm spoleřnostř zajiřřujřcř dodřvku zemnřho plynu uvedena oddřlenř, nenř v tomto ohledu relevantnr.

34 řřstka PVPZP proto představuje prvek protiplnřnř, kteřř obdrřela spoleřnost Lisboagřs od spoleřnosti zajiřřujřcř dodřvku zemnřho plynu za svř plnřnř, jeř nespornř představuje „ekonomickou řinnost“ ve smyslu řl. 9 odst. 1 smřrnice o DPH. Podle řlanku 73 třto smřrnice musř břt proto tato řřstka zahrnuta do zřkladu DPH z tohoto plnřnř.

35 řřstka PVPZP kromř toho nemřře břt vřřata ze zřkladu DPH z tohoto plnřnř na zřkladř řl. 79 prvnrho pododstavce přsm. c) smřrnice o DPH, jelikoř tato řřstka nenř obdrřena od spoleřnosti zajiřřujřcř dodřvku zemnřho plynu nebo spotřebitelř na řřradu vřdajř zaplacenřch jejich jmřenem a na jejich řřet, ale jako protiplnřnř za vřdaje za uřřvřnř obecnřch pozemkř, kteřř nese spoleřnost Lisboagřs přř vřkonu svř řinnosti.

36 Ařkoli spoleřnost Lisboagřs tvrdř opak, nenř zahrnutř řřstky PVPZP do zřkladu DPH, jeř

se uplatní na plnění, které poskytuje společnosti zajišťující dodávku zemního plynu, v rozporu se zásadou daňové neutrality, která brání tomu, aby bylo s podobným zbožím nebo podobnými službami, které si tedy navzájem konkurují, zacházeno z pohledu DPH rozdílně (v tomto smyslu viz rozsudek BG Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, bod 65 a citovaná judikatura).

37 Podle článku 13 odst. 1 prvního pododstavce směrnice o DPH se totiž obce nepovažují za osoby povinné k dani pro účely DPH, pokud vybírají poplatky, jako jsou PVPZP, zatímco podle článku 9 uvedené směrnice se takové společnosti, jako je společnost Lisboagás, považují za osoby povinné k DPH, pokud vykonávají „ekonomickou činnost“ ve smyslu tohoto ustanovení. Jak dále vyplývá ze zjištění uvedených v bodech 31, 33 a 34 tohoto rozsudku, výrob PVPZP obcemi a postoupení společností Lisboagás na společnost zajišťující dodávku zemního plynu práva využívat plynovodní síť, kterou provozuje, za úhradu určitých protiplnění, které zahrnuje částku PVPZP, nepředstavují „podobná plnění“.

38 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na obě položené otázky odpovědět tak, že čl. 9 odst. 1, článek 73, čl. 78 první pododstavec písm. a) a čl. 79 první pododstavec písm. c) směrnice o DPH musí být vykládány v tom smyslu, že částka takových poplatků, jako jsou poplatky, o něž se jedná ve věci v plynovodním zařízení, kterou z důvodu užívání veřejného majetku obcí platí společnost s koncesí na distribuční síť zemního plynu těmto obcím a kterou tato společnost následně přenášší na jinou společnost, která zajišťuje dodávky zemního plynu, a tato společnost pak na konečné spotřebitele, musí být zahrnuta do základu DPH, jež se uplatní na plnění poskytnuté první z těchto společností společností druhé podle článku 73 této směrnice.

K nákladům zařízení

39 Vzhledem k tomu, že zařízení má, pokud jde o účastníky plynovodního zařízení, povahu incidenčního zařízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech zařízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků zařízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

Článek 9 odst. 1, článek 73, čl. 78 první pododstavec písm. a) a čl. 79 první pododstavec písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daní z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že částka takových poplatků, jako jsou poplatky, o něž se jedná ve věci v plynovodním zařízení, kterou z důvodu užívání veřejného majetku obcí platí společnost s koncesí na distribuční síť zemního plynu těmto obcím a kterou tato společnost následně přenášší na jinou společnost, která zajišťuje dodávky zemního plynu, a tato společnost pak na konečné spotřebitele, musí být zahrnuta do základu DPH, jež se uplatní na plnění poskytnuté první z těchto společností společností druhé podle článku 73 této směrnice.

Podpisy.

* Jednací jazyk: portugálština.